

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Blaise Baheten Metock, Hanette Eugenie Ngo Ikeng, Christian Joel Baheten, Samuel Zion Ikeng Baheten, Hencheal Ikogho, Donna Ikogho, Roland Chinedu, Marlene Babucke Chinedu, Henry Igboanus, Roksana Batkowska

Strona pozwana: Minister for Justice, Equality and Law Reform

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court, Irlandia — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. U. L 158, s. 77) — Małżonek będący obywatelem państwa trzeciego — Uregulowania krajowe przyjmującego państwa członkowskiego uzależniające prawo pobytu członków rodziny od wcześniejszego zgodnego z prawem pobytu w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego, które wymagają, dla skorzystania z przepisów tej dyrektywy, aby obywatel państwa trzeciego, będący współmałżonkiem obywatela Unii zamieszkującego w tym państwie członkowskim, którego obywatelstwa nie posiada, przebywał wcześniej zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim, przed jego przybyciem do przyjmującego państwa członkowskiego.
- 2) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 2004/38 należy dokonywać w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, będący współmałżonkiem obywatela Unii zamieszkującego w państwie członkowskim, którego obywatelstwa nie posiada, który towarzyszy temu obywatelowi Unii lub dołącza do niego, korzysta z przepisów rzeczony dyrektywy, niezależnie od miejsca i daty zawarcia przez nich związku małżeńskiego oraz sposobu, w jaki ten obywatel państwa trzeciego wjechał do przyjmującego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 czerwca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Kerkyras — Gracja) — Vassilakis Spyridon, Theodoros Gkisdakis, Petros Grammenos, Nikolaos Grammenos, Theodosios Grammenos, Maria Karavassili, Eleftherios Kontomaris, Spyridon Komninos, Theofilos Mesimeris, Spyridon Monastiriotis, Spyridon Moumouris, Nektaria Mexa, Nikolaos Pappas, Christos Vlachos, Alexandros Grasselis, Stamatios Kourtelesis, Konstantinos Poulimenos, Savvas Sideropoulos, Alexandros Dellis, Michail Zervas, Ignatios Koskieris, Dimitiros Daikos, Christos Dranos przeciwko Dimos Kerkyras

(Sprawa C-364/07) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony — Kolejno następujące po sobie umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Pojęcie „kolejnych umów” i „obiektywnych powodów” uzasadniających odnawianie takich umów — Sposoby przeciwdziałania nadużyciom — Sankcje — Uregulowania krajowe dotyczące sporów i skarg — Zakres obowiązku interpretacji zgodnej z prawem wspólnotowym)

(2008/C 236/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Monomeles Protodikeio Kerkyras

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vassilakis Spyridon, Theodoros Gkisdakis, Petros Grammenos, Nikolaos Grammenos, Theodosios Grammenos, Maria Karavassili, Eleftherios Kontomaris, Spyridon Komninos, Theofilos Mesimeris, Spyridon Monastiriotis, Spyridon Moumouris, Nektaria Mexa, Nikolaos Pappas, Christos Vlachos, Alexandros Grasselis, Stamatios Kourtelesis, Konstantinos Poulimenos, Savvas Sideropoulos, Alexandros Dellis, Michail Zervas, Ignatios Koskieris, Dimitiros Daikos, Christos Dranos

Strona pozwana: Dimos Kerkyras

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Monomeles Protodikeio Kerkyras — Wykładnia klauzuli 5 ust. 1 i 2 załącznika do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Umowy o pracę zawierane z administracją publiczną — Pojęcie obiektywnych powodów uzasadniających odnawianie bez ograniczeń kolejnych umów na czas określony — Pojęcie kolejnych umów

Sentencja

- 1) W przypadku spóźnionego transponowania do systemu prawnego państwa członkowskiego dyrektywy, a także w braku bezpośredniej skuteczności właściwych postanowień tej dyrektywy, z chwilą upływu terminu na transpozycję tej dyrektywy sądy krajowe mają obowiązek interpretowania prawa krajowego, na ile to możliwe, w świetle treści i celu tej dyrektywy, aby uzyskać rezultat w niej zamierzony, dając pierwszeństwo takiej wykładni przepisów krajowych, która najlepiej służy temu celowi, aby osiągnąć rozwiązanie zgodne z postanowieniami teże dyrektywy.
- 2) Klauzulę 5 ust. 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., figurującego w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., dotyczącego porozumienia ramowego ETUC, UNICE i CEEP w sprawie pracy na czas określony, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona posługiwaniu się kolejnymi umowami o pracę na czas określony uzasadnionemu tylko tym, że obowiązek zawierania umów na czas określony został ustanowiony w krajowym przepisie ustawowym lub wykonawczym o zasięgu ogólnym. Przeciwnie, pojęcie „obiektywnych powodów” w rozumieniu tej klauzuli wymaga, by skorzystanie z tego szczególnego rodzaju stosunku pracy, w postaci przewidzianej prawem krajowym, było uzasadnione występowaniem konkretnych przyczyn związanych w szczególności z danym rodzajem działalności i warunkami jej wykonywania.
- 3) Klauzulę 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona co do zasady uregulowaniom krajowym, takim jak te, których dotyczy trzecie pytanie prejudycjalne, na mocy których umowy o pracę lub stosunki pracy na czas określony uważane są za „kolejne” w rozumieniu tej klauzuli tylko jeżeli przerwa między nimi nie przekroczyła trzech miesięcy.
- 4) W okolicznościach takich, jakie wystąpiły w sprawie będącej przedmiotem postępowania głównego, porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że o ile wewnętrzny system prawny danego państwa członkowskiego nie wydaje się zawierać w danym sektorze innych skutecznych sposobów uniknięcia i, ewentualnie, sankcjonowania nadużywania kolejno następujących po sobie umów na czas określony, sprzeciwia się ono zastosowaniu zasady prawa krajowego zawierającej w odniesieniu do sektora publicznego bezwzględny zakaz przekształcania w umowy na czas nieokreślony kolejnych umów o pracę na czas określony, które, jako służące zaspokojeniu „zwykłych i stałych potrzeb” pracodawcy, należy uznać za nadużycie. Do sądu krajowego należy jednak zbadanie, zgodnie ze spoczywającym na nim obowiązkiem interpretacji prawa krajowego w zgodzie z prawem wspólnotowym, czy krajowy system prawny nie zawiera tych innych skutecznych sposobów uniknięcia i, ewentualnie, sankcjonowania nadużywania kolejno następujących po sobie umów na czas określony.
- 5) Zasada skuteczności (*effet utile*) prawa wspólnotowego i porozumienia ramowe w sprawie pracy na czas określony nie sprzeciwiają się, co do zasady przepisowi krajowemu, zgodnie z którym możliwość przekształcania umów na czas określony

w umowy na czas nieokreślony należy do właściwości niezależnego organu administracyjnego. Do sądu krajowego należy jednak czuwanie nad zagwarantowaniem prawa do skutecznej ochrony sądowej w poszanowaniu zasad skuteczności i równości.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 19 czerwca 2008 r. — Federutility i in. przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Sprawa C-265/08)

(2008/C 236/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorgenia spa

Strona pozwana: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 23 dyrektywy 2003/55/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r., który reguluje otwarcie rynku gazu, należy zgodnie z zasadami wynikającymi z Traktatu WE dokonywać w ten sposób, że przepis krajowy (i akty wykonawcze do tego przepisu), który po dniu 1 lipca 2007 r. zachowuje na rzecz krajowego urzędu regulacji uprawnienie określenia cen referencyjnych dostaw gazu ziemnego odbiorcom będącym gospodarstwami domowymi (stanowiącym nieokreśloną i niezdefiniowaną w grupach referencyjnych kategorię, która sama z siebie nie zakłada oceny trudnych socjalnie i finansowo sytuacji, mogących uzasadnić ustalenie rzeczonych cen referencyjnych), które przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją i sprzedażą, w ramach zobowiązań z tytułu świadczenia usług o charakterze użyteczności publicznej, zobowiązane są zawrzeć w swej ofercie handlowej, jest niezgodny z tym artykułem dyrektywy i zasadami wspólnotowymi